

Název disertační práce v českém jazyce, abstrakt, klíčová slova

Postavení insolvenčního správce v insolvenčním řízení a dohlédací činnost soudu

Abstrakt

Disertační práce představí čtenářům teoretický a historický základ profese insolvenčního správce, charakteristické atributy výkonu funkce insolvenčního správce v insolvenčním řízení a podstatu tzv. dohlédací činnosti insolvenčního soudu nad různými procesními subjekty insolvenčního řízení.

Druhá kapitola se věnuje ústřednímu tématu disertační práce, kterým je otázka postavení a výkonu funkce insolvenčního správce v insolvenčním řízení. Výklad odhaduje rozporuplný teoretický základ podporující profesi insolvenčního správce a fragmentaci názorů odborné veřejnosti na jeho skutečné postavení v rámci justičního systému, které osciluje od čistě podnikatelského subjektu po orgán nadaný veřejnoprávními kompetencemi přibližujícími se soudnímu komisariátu.

Další část této disertační práce podrobně analyzuje postavení insolvenčního soudu v insolvenčním řízení. Snahou autora je zejména odkrýt souvislosti mezi kategorickými požadavky (zásadami) na vedení insolvenčního řízení a jejich teoretickou i praktickou aplikací ve vybraných procesních situacích vůči různým procesním subjektům. Klíčovou je zejména analýza limitů procesní aktivity, kterými je insolvenční soud svázán v interakci s insolvenčním správcem, nebo při výkonu působnosti věřitelských orgánů.

V závěru se disertační práce věnuje dosud neuspokojivě prozkoumané oblasti výkonu tzv. dohlédací činnosti insolvenčního soudu. Jejím charakteristickým znakem je flexibilita hraničící až s relativní neurčitostí okruhů procesních situací, které mohou při jednotlivých způsobech řešení úpadku nastat. Insolvenční soud získává generální rozhodovací pravomoc nad úpravami průběhu insolvenčního řízení, zajišťování jeho účelu a ukládání povinností jednotlivým procesním subjektům. Specifickou dohlédací činnost vykonává nad svou „pravou rukou“ a svým výkonným orgánem, jímž je insolvenční správce.

Tím se sama disertační práce poetickým způsobem vrací zpět k úvodním kapitolám, neboť bez obalu přiznává, že pravou povahu insolvenčního řízení definuje kooperace insolvenčního soudu s insolvenčním správcem a závisí toliko na zákonodárci (českém, britském, polském aj.), jakým způsobem rozloží jejich exekutivní a kontrolní pravomoci.

Klíčová slova: insolvenční správce, insolvenční soud, dohlédací činnost